

in illis celebritatibus infinita quadam disiecta multitudinis licentia, quae tanquam aliqua violenta
tempestas: non eos solum quorum mores nondum erant intulit secum praecipites trahit: sed etiam
hinc iam pridem confirmatos, accurateq; institutos in eandem ruinam involuit. Ita fit ut labor
hic noster, quamlibet pertinax & indefessus in multis discipulis sine profectu pereat, in paucis
esse non nullum: longe tamen inferiorem quam pro nostra expectatione, locum dignitatis consequa-
tur. Nihil est opus meis querimonijs, res ipsa te faciet prudentiorem & felix quem faciunt
aliena pericula cautiorem. Tu memineris *σω & γοῦν*: sicut vos docui ex Apostolo Paulo. Tales
qui sunt, omnia recte faciunt. Vale, nam famulus urget scribentem. Saluta ex me tuos paren-
tes officiosos, cum familiaribus pueris nostris. Bremae 7. Calend. Octobr. Juventutis tuae custas
Uxor te salutat mea & pueri adhuc imbecilles.

Johannes Molanus. p. 5. 77.

Georgius Bremer qui jam in tuam classem conscenderat, utinam vel biennium totum tecum hic
commorari potuisset, ostendissem (vita comite) et Bremae Witebergam quandam esse. At
nos in tanta multitudine rerum discendarum, in his scholis popularibus, quas triviales contemp-
tus causa vocant nimis angustis annorum spacijs circumscripti sumus. Quid enim? Citius quam
asparagi coquantur ingeniosissimi quique & studijs aptissimi, quasi inter manus nobis elapsi
in illas percelebreis Scholas repente trans volant. Magis doctrinae pecuniaeq; dispendio:
per exiguum temporis compendium redimentes.

Salutem tibi optat Lubbertus Formeno, qui in hac Epistola
describenda meus fuit amanuensis.

Pax Christi. [An Joh. Corten]

Gaudeo Johannes Corten tibi in studijs artium bonarum tam secundas res esse. Tunc illud quoque mihi
voluptati est, quod praecipuos tuos magnifice praedicas, totaq; istius scholae constitutione magnopere
delectaris. Haec sunt boni ingenij argumenta quae nobis de te bonam spem in posterum ostendunt. Quam
enim ames ipse ea quae discis, & eas nactus sis Dei beneficio, qui docere felicissime possint: non video
quid obstat: quo minus his annis proximis vincas etiam nostram, tuorumq; omnium de te non temere con-
ceptam expectationem. Desistunt multi de via: quo est laudabilior ammitti constantia, quae neq;
malis aliorum exemplis, neq; ullis satanae machinis potest e gradu dimoueri. I. modo quo pietas tua
te vocat. De Hesbusio quod nuntias, molestum est. Verum enim ut hic quoque aliquid des turba:
aut certe ne doctrinae caelestis puritatem corumpat. Apostolus ejusmodi viros non accedentes sanis ser-
monibus Domini nostri Jesu Christi, tanquam *ὡς οὐρανὸν ὀφθαλμοῖς* de vitari jubet. Tu da ope-
ram ut rudimenta pietatis, exercitij & invocatione confirmes. Ac ne qua lux desit tuis istis
gravissimis studijs, Novi Testamenti libellum, qui verae germanaeque justitiae rubri-
cas continet, hanc saltem hanc fac animae tuae causa studiosè legas. Invenies pariter illius
et civilium legum fontes, & fontem vitae. Sed non eges huius monitoris in tanta celebritate doc-
torum. Puerilia studia nostra plane conciderunt, ut jam ne unus quidem discipulus mihi sit
reliquus nec domi nec in Schola. In familia octo animae sumus duo coniuges, cum tribus
liberis & famula dua cum puero Nicolao. Omnes usq; adhuc singulari Dei bonitate sine contagione
conseruati sumus. Magna semper fuit ei erga me misericordia cui gratijs agendis nunquam ulla ex parte
suo respondere. Nisi saepe in magnis calamitatibus, scio quid sit arumnas pati, nunquam tamen ei
inestina consolatio mihi defuit, quae debilitatum proieciturq; subinde animum erexit. Adhuc admodum
adolescens Epistolarum Apostolicarum lectione domestica, eo adductus fui, ut in uno DEO, & Domi-
no nostro Jesu CHRISTO ponerem spem omnem vitae meae. Quae sane spes adeo me nunquam
frustra habuit: ut nunquam senserim in tota mea vocationis cursu, vel consilium Domini, vel
auxilium mihi defuisse. O ego ter felix tali asserere: quid ultra accedat ceteris, si DEVS sic
velim? Nec moror in Scholae quaedam pulcherrima arena sustineo lacere pondus aegreste mole?

Isse etenim

[= Anec.
A. 72.
V. 295]

[V. 306]
[= Anec. A. 72.
V. 296]

pulcherrima
arena

